

ידויו האישי של צעיר

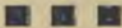
את ההיכרות הראשונה שלי עם עולם הפשע עשיתי בגיל 14, כשגמרתי בית ספר עממי.

עד אז, הייתי תמיד ילד שקט. לא הייתי יוצא הרבה לשכונה לשחק עם הילדים. לכל היותר, עם השכנים שלי על יד הבית. ככה היה עד שגמרתי את העממי, או, בחופש הגדול, היכרתי חברה חדשים. אחד מהם משך אותי יום אחד לפינה, ואמר לי שבערב הוא יוצא עם שני חברים לטייל במכונית. לא הבנתי מאיפה יש לי בחור בגילי חברים עם מכוניות. אבל חשבתי שאולי זה קרוב שלו.

הלכתי איתו. הוא הכיר לי שני חברים שלא היכרתי אותם. אחד היה בן 16, והי שני בן 15. הם הסתכלו עלי בנילול. "אתם עוד ילדים", הם אמרו.

התביישתי שהוא אמר לנו ככה, אבל שתקתי. לא אמרתי שום דבר. החלטתי לא להראות להם שאני קטן.

הלכנו קצת ברגל. הגענו למיגרש ששם היו הרבה מכוניות. יעקב, זה היה המבוי גר יותר, המנהיג, ניגש לכמה מכוניות, ובדק את הדלתות. במכונית אחת הוא מצא חלון פתוח. הוא הכניס את היד פנימה, ומיד הדלת היתה פתוחה.

החבר שלי, שלקח אותי, דחף אותי להיכנס מאחורה, וניכנס אחרי השניים הגדולים ישבו מקדימה. אחרי כמה נסיון נות, המכונית נדלקה, והתחלנו לנסוע. אז עוד לא ידעתי איך הם הדליקו בלי מפתח. מאוחר יותר למדתי שזה היה עם נייר כסף.

ככה התחלתי בפעם הראשונה. אותו יום, פחדתי. כל אדם שהתקרב אלינו, חשבתי שזה בעל הרכב. הנשמה שלי היתה נעצרת בכלל כשהייתי רואה שוטר. אחרי הפעם ההיא, לא יצאתי עם החבר ההוא חודש. פחדתי שהמשרה תבוא ו תמצא אותי.

אבל הכי הרבה פחדתי שאבא שלי ידע שאני גנבתי.

אבא שלי איש ישר, מאז שבה ארצה, עבד בעירייה. גם עכשיו הוא ממשיך לעבוד שם. בן אדם פשוט, צנוע. מסתפק במועט. הוא מסורתי, הביא אותנו ארצה ממצרים כשהייתי בן שנה. גרנו בבית עלוב בדרום צהלה. הוא רשם אותי לבית הספר תורת משה בשכונת התקווה. זהו בית ספר דתי. עד כיתה ח' למדתי שם. אני יודע שלא תאמין, אבל אני הייתי תלמיד מצטיין. אהבתי במיוחד מתמטיקה, וביולוגיה. תניך והיסטוריה פחות, אבל ידעתי שאני צריך ללמוד. לא יודע מדוע. הורי התעניינו בי לימודי, אבל לא יותר מדי. זה היה אצלי דחף פנימי ללמוד. היום, אני מאושר ש למדתי. אם לא הייתי לומד אז, הרי שהיום היה יושב כאן לפניך אנאלפבת.

שנה
לא
נתפסתי

אחרי חודש נסענו במכונית בפעם ה שנייה. הפעם כבר לא הייתי מפחד כל כך. שמעתי על חברה אחרים בשכונה ש עושים אותו דבר, וידעתי שאי אפשר למ צוא אותך כל כך מהר.

בדרך כלל היינו סוחבים את הרכב ביום שישי בלילה. אבל לפעמים גם באמצע ה שבוע. ביום שבת בכדורגל על המגרש היינו מספרים על המכוניות שהיינו לוק חים. אני לא חושב שיש הרבה חברה שלא היו סוחבים מכוניות. שנה יא נתפסתי. ויום אחד זה קרה. לקחנו רכב. תכתוב שבאותה תקופה אני לא הייתי גונב או עושה דברים אחרים. רק הייתי לוקח רכב. נסענו לחוף תל-כרור. הכל היה בסדר. רק שבדרך חזרה היה מחסום של המשטרה. עוד לפני שידענו מה איתנו הוציאו אותנו ה שוטרים החוצה מהמכונית והכניסו אותנו לניידת.

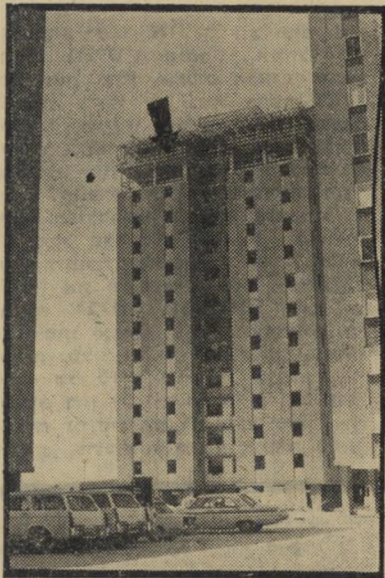
אני לא יודע למה, אבל לא התרגשתי מזה. שנה קודם, הייתי חושב שאני אהיה בניידת של המשטרה, הייתי מת מרוב בושה. עכשיו, ישבתי בשקט.

במדינה

(המשך מעמוד 30)
שמשפחתו תקבל את פיצווי הביטוח, ואנו נדאג לה."

אתה ילד. המיקרה היה יכול דווקא כן להימנע, לוא היה אואד, תושב עזה כן, 32, מקשיב לרחשי ליבו. כי יום קודם לכן, התוודה אואד בפני אחיו כי אינו רוצה ללכת למחרת לעבודה: "אני לא יודע למה, אבל יש לי הרגשה לא טובה", אמר. אחיו, העובד יחד עימו, ביטל את חששותיו: "אתה ילד", ליגלג. "יש לך אשה וארבעה ילדים, איך לא תצא לעבודה?"

אואד יצא, וכעבור שתיים נהרג. המשטרה הוזמנה, וכן חוקרי הביטוחות

מקום מותו של אואד
האמנם מוות בלתי נמנע?

של משרד העבודה. הדו"ח שלהם עדיין לא פורסם, אולם אין ספק שנקודה מרכזית בו, תהיה השאלה: מדוע לא מילאה גרר הביטוח את תפקידה — אותה גרר שגר עזה להגן על אואד וחבריו מפני נפילה.

פשעים

אהבה על הסכין

כל שנותיו היה מחמוד אבו סאלם אזרח סולידני. ניהל חיל משפחה תקינים, הצטיין בעבודתו, הגיע לדרגת מנהל החסרות ב בניין התחנה המרכזית החדשה בתל-אביב, ואך רכש לו מכונית וולקסוואגן. עד שפגש בעת ביקור מקרי בטוליכרם, בחסניה.

שוד מזויין. חסניה, כושית צעירה ו יפהפייה, סיחררה את מחמוד. הוא החל נוסע אליה כל יום, נטש את אשתו ואר בעת ילדיו ועבר לגור אצלה, ביזבו עליה את כל כספו.

חסניה היתה חרשה בטוליכרם. לפני כן התגוררה בעזה, עברה לטוליכרם לאחר ש הפידיין הוציאו נגדה פסקדין מוות, ב חשד של שיתוף פעולה עם השלטון היש ראלי.

תשומת-הלב של מחמוד נשאה חן בעיניה. לאט לאט החל מחמוד מסתבך בחובות, נאלץ למכור את מכוניתו, נחשד גם ב ביצוע שוד מזויין.

ניקמת דם. לפני זמן מה נרצחה אחות אשתו של מחמוד. גבר רעול-פנים נכנס לדירה, סגר את שבעת הילדים בחדר שני, ורצח אותה בדקירות סכין. מטרת הרצח, לדברי המשטרה: תכשיטיה של האשה.

המשטרה חשדה במחמוד, גילתה שהוא נעלם. לאחר שלושה שבועות של חיפושים, אותר בגדה, נעצר בפקודת בית-המשפט ב חדרה ל 15 יום. משפחתו גורשה מהכפר, וסכנת ניקמת-דם מרחפת באוויר.

לפני שעוד הגישה נגדו המשטרה כתב אישום, הוזרזה המשפחה לשכור את עורך-הדין ישעיהו לויט כסניגורו. בני המשפחה, בוודים ונפחדים, נותרו ללא מפרנס, כשכל הקרובים מקוננים פה אחד: "איך משגעת האהבה את הבן-אדם."

WIMPY

אילת
ירושלים
אשקלון
נהריה

למעלה
מ 70 סניפים
בערים, בדרכים
בחופים
ובידיים

אין כמו וימפי

להנאתך סיגרים אג'יו

סיגרים הולנדים באיכות מעולה!

AGIO AGIO

Medium TIP

MADE IN HOLLAND

לבחירתך וטעמך נדרים וסוגים שונים עם או בלי פיה

יבוא והמצה בלעדית בישראל: **מ. ברגר**
חיפה, כיכר-ביאט 2, ת.ד. 1967, טל: 68561